

Jezus in Nemeč.

(Češka pripovedka o Kristu.)

Prigodilo se je, da je božji sin potujoč naletel na Nemeč, kateri mu veli: „Gospod naj hodim s tobaj!“ „Hodi!“ reče Jezus, ter Nemeč ide z njim.

Za nekoliko dnj prideta na široko cesto. Na desno in levo so stale vasí. V tej vasí je zvonilo k poroki a v drugej k pogrebu.

„V katero vas hočeš iti, Nemeč?“ vpraša izveličar. Nemeč mu odgovori: „tja, kjer zvoní k poroki, tam bode slajše veselje.“ — „Dobro, idi tja, a jaz pojdem v óno vas, kjer nesó k pogrebu.“ Potem se ločita.

Jezus gre, obudí mertvega, katerega so k pogrebu nesli, in dobode za to mnogo novcev.

A Nemeč hití v to vas, kjer je bila svatba, ter povabili so ga na ženitovanje. Pri mizi napravi zdražbo, in bil je zato krepko tepen ter skozi vrata sunen. Plakajoč se verne k Jezusu. — Za nekoliko dnj prideta novič mej dve vasí: v tej je zopet zvonilo k poroki, a v drugej k pogrebu.

„V katero vas hočeš iti sedaj?“ vpraša Jezus Nemeč.

Kjer k pogrebu zvoní, reče Nemeč; „a kako mi je storiti, da mertvega oživím?“

Jezus mu reče: „samo to govôri: hočem, vstani in —“

Nemeč ne dá Gospodu ni izgovoriti, nego teče na ravnost v vas, ukaže merliča prèd-se postaviti in zakriči: „hočem, vstani!“ A mertvec se ne gane. Ljudje so si mislili, da se jim Nemeč roga, zato ga popadó, v slast namahajo ter naposled iz vasi zapodé.

A Jezus je šel na ženítbo, kjer je vodo v vino izpremenivši dobil zopet mnogo novcev. Ko se je z Jezusom sešel, prisegel je, da nikdar ne pojde v tako vas, kjer bode zvonilo ali k poroki ali k pogrebu, kajti ob takih prilikah se vselej po plečih dobode.

A Jezus mu podarí novce, prejete za obe čudesi ter Nemeč otide sam po širocem svétu, kodar še sedaj hodi, ako nij še umerl.

S. Meglič.

Maček in koder.

(Basen.)

Nekega hudobnega mačka — marogca po imenu — je zeló veselilo, ako je mogel pridnemu kodru kaj škodovati. Kedar je bila miza polna jedj, skočil je hitro na-njo, do sitega se je najédel ter nekoliko kosov pometal tudi kodru na tla. Potem jo je hitro pobrisal pri odpertem oknu. Posli, prišedši v sobo in vidèč jedí ležati poleg kodra na tleh, mislili so si, da je on vse to ukradel. In nedolžni koder je bil tepén.

Zopet drugikrat, ko je bil marogec sam s kodrom v sobi, prevrnil je piskere z mlekom, razbil kupico, ali je kako drugo škodo napravil, in jo potlej urno potegníl iz hiše. Zopet je bil ubogi koder kriv in po nedolžnem kaznovan.

Vse to je mirno terpel ubogi koder, mislèč si, da to vendar ne more zmirom tako ostati.

Nekega dné se je koder grèl tam na solncu pri kurnjaku. Blizu njega je bila nastavljena past. Hodila je namreč pogostoma gerda tatíca kuna obi-